

17 septembrie, ora 16.30

Generozitate prin muzică

27 august - 24 septembrie 2023
festivalenescu.ro

Program

CONCERTELE DE LA ATENEU

Ateneul Român

ORCHESTRA ȘI CORUL FILARMONICII GEORGE ENESCU

ARNAUD ARBET dirijor

IOSIF ION PRUNNER dirijorul corului

Ligeti *Le Grand Macabre* (operă în concert; versiune nouă în limba franceză, tradusă de Michel Vittoz și Arnaud Arbét)

Actul I

Pauză (15 minute)

Actul II

PETER HOARE Piet din Butoi (tenor)

ROBIN ADAMS Nekrotzar (bas-bariton)

SOPHIE PONDJICLIS Mescalina (mezzosoprană)

JUDITH THIELSEN Amando (mezzosoprană)

MARION TASSOU Amanda (soprană)

VINCENT LE TEXIER Astradamors (bas)

SARAH ARISTIDOU Șeful „Gepopo” (poliția politică) / Venus (soprană)

ANDREW WATTS Prințul Go-Go (contratenor)

PAUL CURIEVICI Ministrul Alb (tenor)

CHARLES RICE Ministrul Negru (bariton)

Prin ***Le Grand Macabre***, singura sa lucrare dedicată teatrului liric, **György Ligeti (1923-2006)** se poziționează în 1975 ghiduș-ironic atât față de principiile operei tradiționale, cât și față de cele din contextul experimentelor care negau, în a doua parte a secolului XX, însăși ideea de operă. Caracterizată de compozitor drept o anti-anti-operă, lucrarea are la bază un libret de Michael Meschke și György Ligeti, după piesa de teatru *La Balade du grand macabre* (1934) de Michel de Ghelderode. Ligeti a folosit piesa lui Ghelderode ca sursă de inspirație, adaptând-o propriilor reprezentări scenice și operând modificări destul de însemnate, mai ales la nivelul numelor personajelor și al finalului. Autorul a intenționat de la bun început crearea unei opere comice impregnate de umor negru, apropiate de atmosfera teatrului absurd, în care imaginile țipătoare să nu aibă nimic de-a face cu vreo morală de ordin comun. În esență, *Le Grand Macabre* este o comedie care ironizează frica ancestrală de moarte, jucându-se într-o manieră cinică, generatoare de grotesc, cu elementele acestei temeri comune la nivel uman. Dincolo de acest deziderat principal, compozitorul ironizează, de asemenea, o sumă deloc neglijabilă de convenții și stereotipuri culturale. Nemulțumit de rezultat, Ligeti și-a revizuit întreaga lucrare în 1996, acordând un rol dominant muzicii și accentuând ambiguitatea finalului.

Partitura operei *Le Grand Macabre* este foarte eterogenă, niciun limbaj stilistic neavând întâietate sau prioritate, o opțiune care-i permite lui Ligeti sugerarea, prin elemente foarte diferențiate, a universului absurd, irațional. Texturile aerate, lirice se îmbină cu cele expresioniste dar și cu citatele sau parodiile unor lucrări cunoscute. Deși intențiile sale sunt radicale, *Le Grand Macabre* cuprinde și câteva elemente specifice tradiției genului: un libret cursiv, arii distincte, o muzică ce reflectă și susține atmosfera dramatică, precum și secțiuni orchestrale de sine stătătoare. Comicul este întâlnit permanent, de la primul acord până la ultimul, într-o varietate extraordinară de procedee, care includ efecte vocale, comentarii orchestrale, opțiuni de orchestrație, colaje sau suprapuneri polistilice. Muzica reflectă într-o formă transparentă textul și nu de puține ori imaginile sonore devin caricaturi ale modelelor tradiționale. *Le Grand Macabre* evoluează de la scurta sa introducere și până la passacaglia din final, o caricatură a stilului clasic, ca un colaj de sonorități, în care sunt integrate de la motive urbane până la fragmente muzicale prelucrate, de sorginte beethoveniană, rossiniană sau verdiană.

Program

Aceste multiple trimiteri către istoria genului, nu vin însă sub formă de citat, ci ca o raportare reflexivă la această tradiție. Situațiile și personajele sunt intenționat construite într-o manieră succintă, schițată, fără profunzimi sufletești, capabile prin paradoxul comportamentului lor să genereze stupoare și nonsens, procedee opuse astfel celor cultivate în general de literatura tradițională de operă. Finalul lucrării este ambiguu, voit amoral, totul rămâne la fel, într-o realitate aparent frumoasă dar absurdă pe fond. Nu există niciun mesaj etic, ci doar un zâmbet amar, pe care Ligeti îl schițează prin intermediul unei passacaglie izoritmice luminoase, diatonice, deși acordurile nu au funcții tonale, un procedeu prin care se raportează ironic față de ipocrizia unei existențe ce mimează fericirea în contextul unui univers sordid și dezordonat.

Subiect:

În ținutul apocaliptic Breughelland, Piet din Butoi, beat, intră intonând melodia gregoriană *Dies Irae*, care se va transforma curând într-un imn de slavă. Lui i se alătură în scurt timp Amando și Amanda, un cuplu de îndrăgostiți care-și cântă reciproc iubirea. Duetul lor de dragoste este întrerupt de Nekrotzar, Le Grand Macabre, care anunță tuturor planul său de distrugere a lumii și îl forțează pe Piet să îl asiste. În cea de-a doua scenă apar astronomul Astradamors și soția sa Mescalina, dominantă și agresivă. Cei doi formează un cuplu cu accente sado-masochistice și încearcă chiar o tentativă de act sexual care va eșua, spre dezamăgirea soției. Aceasta îl expediază către telescopul său, unde Astradamors prezice sosirea lui Nekrotzar. În acest răstimp, Mescalina, pradă reveriilor bahice imploră planeta iubirii, Venus, să-i trimită un amant mai bun decât soțul. Apare Nekrotzar, care îl felicită pe Astradamors pentru capacitățile sale vizionare și auzind dorința Mescalinei își oferă el însuși serviciile, ucigând-o – spre satisfacția lui Piet din Butoi și Astradamors – printr-o îmbrățișare violentă. La finalul actului I, Nekrotzar, Piet și Astradamors pleacă spre palatul prințului Go-Go, conducătorul ținutului Breughelland. Prințul Go-go este asaltat de Ministrul Alb și Ministrul Negru, care se ceartă permanent și care la un moment dat sunt întrerupți de Șeful poliției secrete (Gepopo). Acesta aduce un avertisment materializat într-un mesaj inițial fără sens. Misterul este rezolvat în momentul în care intră Nekrotzar, în mijlocul unei structuri orchestrale masive, anunțând sfârșitul lumii. Cum până la miezul nopții mai este ceva timp, Piet și Astradamors se hotărăsc să-l petreacă în compania băuturii. Lor li se alătură în scurt timp și Nekrotzar, alcătuind astfel un trio grotesc. Nekrotzar cade într-o reverie acompaniată de sonorități rococo, în care își amintește de distrugerile provocate în trecutul său satanic. Apropierea miezului nopții îl trezește din visare și, pe măsură ce sfârșitul lumii devine iminent, orchestra avansează printr-o secvență de acorduri luminoase și translucide. Când sfârșitul lumii vine, de fapt cea care dispare este Moartea.

Ultima scenă, Epilogul, revine ciclic la imaginea primeia. Astradamors și Piet planează deasupra solului crezându-se morți. Toate personajele piesei reapar tefere, Go-Go, Nekrotzar, Mescalina, miniștrii, chiar și cei doi îndrăgostiți, Amanda și Amando, închiși într-o grotă pe parcursul ultimelor două scene și complet neștiutori cu privire la tot ce s-a întâmplat până în acel moment. Rămâne deschisă întrebarea dacă Nekrotzar este un șarlatan sau cu toții au murit într-adevăr și au fost ulterior readuși la viață. Ligeti a lăsat intenționat această interogație în aer, rezolvarea ei rămânând la latitudinea fiecăruia dintre noi.

Ioana Marghita

Orchestra

Filarmonica George Enescu este instituția muzicală reprezentativă a României, cu o istorie de 155 de ani ce începe odată cu înființarea Societății Filarmonice Române sub conducerea lui Eduard Wachmann în aprilie 1868. Primul concert a avut loc în ziua de 15 decembrie a aceluiași an, sub bagheta inițiatorului său. După inaugurarea palatului Ateneului Roman (1889), concertele au fost organizate în această sală, unde au loc și în prezent, elegantul edificiu devenind emblema culturii românești și sediu al orchestrei Filarmonicii.

La doar 17 ani, George Enescu apare pentru prima oară pe scena Ateneului Român în calitate de violonist și compozitor, alături de Orchestra Filarmonică dirijată de Wachmann, la 1 martie 1898.

Wachmann, cel care a condus orchestra până în 1907, propune în primele decenii de existență a orchestrei simfonice un repertoriu clasic pentru a atrage și educa publicul. Lui i-au succedat Dimitrie Dinicu (1868-1936), iar acestuia, din 1920, George Georgescu (1887-1964), dirijor remarcabil, elev al lui Arthur Nikisch. În perioada directoratelor lui George Georgescu (1920-1944; 1954-1964), repertoriul s-a modernizat, iar Filarmonica a intrat în circuitul muzical internațional, prin participarea la primele turnee peste hotare și invitarea unor mari personalități ale lumii muzicale. Tot lui George Georgescu i se datorează înregistrări discografice de referință, ca de pildă integrala simfoniilor de Beethoven.

De-a lungul stagiunilor sale, a colaborat cu cei mai apreciați muzicieni ai lumii, perioada interbelică fiind una dintre cele mai fecunde din istoria instituției. Printre numele importante, se numără: Pietro Mascagni, Igor Stravinsky, Richard Strauss, George Enescu, Béla Bartók, Pablo Casals, Herbert von Karajan, Wilhelm Kempff, Yehudi Menuhin, Sviatoslav Richter, Sergiu Celibidache sau David Oistrakh, iar în perioada recentă Seiji Ozawa, Christian Badea, Thomas Sanderling, Mischa Maisky și Khatia Buniatishvili.

După război, instituția și-a diversificat activitatea, sub mandatele lui Constantin Silvestri și George Georgescu: se înființează Corul academic, se constituie un valoros corp de soliști concertiști (instrumentiști și cântăreți), diverse ansambluri camerale (de la orchestră până la trio cu pian). De numele lui George Georgescu se leagă și concertele memorabile susținute de Orchestra Filarmonicii la primele ediții ale Festivalului International „George Enescu”. După moartea lui George Enescu, în 1955, Filarmonica îi poartă numele.

După 1964, la conducerea Filarmonicii au urmat Mircea Basarab, Dumitru Capoianu, Ion Voicu, Mihai Brediceanu, iar după căderea regimului comunist, directori au fost Dan Grigore și Cristian Mandeal. În timpul mandatului dirijorului principal Cristian Mandeal (1991-2010), Orchestra Filarmonicii a realizat pe disc integrala lucrărilor simfonice de George Enescu și de Johannes Brahms. Pe lângă concertele simfonice și camerale curente (aproximativ 300 anual), Filarmonica a înregistrat zeci de discuri LP și CD și a întreprins turnee de răsunet în Europa, Asia și Extremul Orient, câștigându-și astfel un binemeritat renume internațional.

Din anul 2022, directorul general al Filarmonicii George Enescu este violoncelistul Marin Cazacu și tot de atunci instituția organizează la finalul fiecărei stagiuni Athenaeum Summer Festival, serie de evenimente menită să ofere unui public cât mai larg noi punți de comunicare și experiența savurării muzicii clasice și contemporane în spațiul simbolic al Ateneului Român.

©Dragoș Cristescu

Dirijorul și compozitorul francez **Arnaud Arbet** a studiat pianul la Conservatorul din Grenoble, la Conservatorul Național Superior din Paris și la Universitatea de Arte din Berlin. A fost pianist acompaniator la Atelierul Lyrique al Operei Naționale din Paris și la Teatro Real din Madrid (angajat de Gerard Mortierca) fiind în paralel dirijor asistent. A lucrat cu dirijori precum Pierre Boulez, Seiji Ozawa, Sir Simon Rattle, Semyon Bychkov, Ingo Metzmacher, Sylvain Cambreling, François-Xavier Roth și Alejo Pérez. A debutat ca dirijor alături de Orchestra Simfonică din Madrid. Capelmaistru la Opera din Chemnitz timp de un an, Arnaud Arbet a participat la Festivalul de la Salzburg, la Ruhrtriennale, la operele din Milano, Roma și Amsterdam. Între 2014 și 2018, a fost angajat de Teatro alla Scala din Milano ca asistent personal al lui György Kurtág pentru opera *Fin de partie* și a lucrat în strânsă colaborare cu compozitorul. În 2018, a dirijat la Scala din Milano un concert cu Ansamblul Bernasconi în cadrul Festivalului Milano Musica. A revenit la acest festival în 2021, cu *Mare Nostrum* de Kagel în proiectul multidisciplinar FLUXO la HangarBicocca. Arnaud Arbet dirijează în mod regulat la Opera din Köln: *Die Eroberung von Mexico* de Rihm, *Die Soldaten* de Zimmermann (co-director cu François-Xavier Roth), *Mare Nostrum* de Kagel, *La Scuola de' Gelosi* de Salieri și *Carmen* de Bizet. A dirijat *Clamitationes colonienses* de Philipp Maintz cu Gürzenich Orchester la Filarmonica din Köln (în 2020) și *Poveștile lui Hoffmann* de Offenbach la Norrlandsoperan din Umeå, Suedia (în 2023); aceasta din urmă fiind difuzată la televiziunea națională suedeză.

În 2022 a fondat ansamblul Le Seuil Musical, al cărui scop este de a interpreta, explica și promova muzica din prima jumătate a secolului al XX-lea. Ansamblul a susținut concerte la Paris, Berlin, Bamberg și Tokyo.

Fondat în anul 1950 la inițiativa dirijorului Constantin Silvestri, director al filarmonicii în acea perioadă, **Corul Filarmonicii „George Enescu“** este un ansamblu muzical de anvergură al cărui repertoriu cuprinde lucrări a cappella, vocal-simfonice și de operă aparținând multitudinii de perioade și curente muzicale, de la Renaștere la muzica secolului XXI. Primii dirijori ai corului au fost Ștefan Mureșianu, Dumitru D. Botez și Vasile Pânteia, iar din anul 1997, muzicienii sunt conduși de Iosif Ion Prunner.

Ansamblul bucureștean a interpretat, de-a lungul celor peste 70 de ani de existență, o mare parte

©Dragoș Cristescu

dintre capodoperele genului coral și ale celui vocal simfonic, de la Monteverdi la Bach, de la Haydn la Berlioz, Brahms sau Mahler și până la creațiile reprezentative moderne și contemporane: *Missa* și *Simfonia nr. 3, Kaddish*, de Leonard Bernstein, lucrări de George Enescu, Igor Stravinski, Benjamin Britten, Francis Poulenc, Arthur Honegger, Ștefan Niculescu sau *Requiem* și *Cele șapte porți ale Ierusalimului* de Krzysztof Penderecki, sub conducerea compozitorului. Muzica de operă este abordată în varianta de concert sau *semi-staged*, iar dintre lucrările interpretate amintim: *Răpirea din Serai*, *Fidelio*, *Norma*, *Parsifal* (actele I și III), *Moses și Aron*, *Wozzeck* și *Oedipus Rex*.

În afara activității din stagiunea permanentă de la Ateneul Român unde evoluează alături de orchestra instituției, Corul Filarmonicii a cântat, atât în cadrul Festivalului Internațional „George Enescu”, cât și ca ansamblu invitat în diferite proiecte cu Orchestra Teatrului Balșoi din Moscova, Orchestra Filarmonicii din München, Orchestra Simfonică din Londra, Orchestra Filarmonicii din Londra, Orchestra Națională din Franța, Orchestra Radio din Berlin, Academy of St Martin-in-the-Fields sau Filarmonica din Berlin. Istoricul corului este încununat de colaborările cu nume importante ale baghetei dirijorale, dintre care enumerăm pe George Georgescu, Igor Markevitch, Georges Prêtre, Lawrence Foster, Sergiu Comissiona, Ion Marin, Cristian Mandeal, Ghenadi Rojdestvenski, Michel Plaçon, Christian Badea, Zubin Mehta, Daniel Barenboim, Sir Neville Mariner, Vladimir Jurowski, Kirill Petrenko, Paavo Järvi sau Vasily Petrenko. Printre realizările ultimilor ani se numără interpretarea celor *Patru piese sacre* de Giuseppe Verdi alături de Staatskapelle Berlin sub conducerea lui Daniel Barenboim (2013), realizarea variantei de concert a operei *Oedipe* de George Enescu în anul 2017 împreună cu London Philharmonic Orchestra sub bagheta lui Vladimir Jurowski pe scena Festivalului „George Enescu” și la Royal Festival Hall din Londra și prezentarea operei *Ajunul Crăciunului* de Nikolai Rimski-Korsakov în variantă semi-staged alături de Orchestra Simfonică Radio Berlin condusă de Vladimir Jurowski la Filarmonica din Berlin.

Discografia Corului Filarmonicii „George Enescu” include imprimări realizate de Electrecord, Arte Nova și Radiodifuziunea Română: *Requiem* de Mozart, integrala vocal-simfonică Enescu, motete de Bruckner și de Brahms. De asemenea, unele dintre concertele Corului Filarmonicii au fost preluate de France Music și U.E.R.

Variația repertoriului, interesul constant pentru perfecționare al membrilor, care nu de puține ori interpretează părțile solistice în concertele vocal-simfonice, alături de colaborarea cu figuri eminente din lumea dirijatului, constituie doar câțiva dintre factorii care au contribuit, de-a lungul anilor, la profilarea unei identități artistice remarcabile a Corului Filarmonicii „George Enescu”. Un număr impresionant de muzicieni, soliști de operă, operetă și vocal-simfonic, profesori și muzicologi și-au început cariera ca membri ai Corului Filarmonicii, iar dintre ei amintim pe: Iulia Isaev, Laura Niculescu, Elena Cernei, Ștefan Ignat, Marius Rinzler etc.

Dirijor de cor

Născut la București într-o familie de muzicieni și veche tradiție culturală, **Iosif Ion Prunner** a urmat Liceul de muzică „Dinu Lipatti” și Universitatea de Muzică din București. A studiat pianul și dirijatul cu Zoe Popescu, Ana Pitis, Maria Fotino, Constantin Bugeanu și Sergiu Comissiona. După absolvire, a fost angajat la Filarmonica „George Enescu” unde, în anul 1997, maestrul Cristian Mandeal i-a încredințat conducerea Corului Filarmonicii. De asemenea, a fost solicitat să dirijeze concerte susținute de Orchestra simfonică și Orchestra de cameră ale Filarmonicii. În România a colaborat cu principalele orchestre din țară, Orchestra Națională Radio și Orchestra de cameră Radio. A fost invitat să susțină spectacole la Opera Națională din București. A susținut concerte în importante centre muzicale din Europa și Asia (Germania, Spania, Franța, Italia, Japonia, Rusia, Grecia, Ungaria, Elveția, Bulgaria, Coreea etc.) și a luat parte la importante festivaluri din România, Cehoslovacia și Italia. A colaborat cu personalități și orchestre de prestigiu, dintre care

©Adi Stoicoviciu

mentionăm: Daniel Barenboim, Sir Neville Marriner, Kirill Petrenko, Vasily Petrenko, Vladimir Jurowski, Sergiu Comissiona, Lawrence Craig, Valentin Gheorghiu, Ludovic Spiess, Eugenia Moldoveanu, Michel Plasson, Tugan Sokhiev, Marc Minkovski, Krzysztof Penderecki, Ion Marin, Adrian Eröd, Neil Stuart, Tatiana Serjan, Dolora Zajick, Carlo Colombara etc. și orchestre precum Orchestra Națională a Franței, Filarmonica din München, Filarmonica „Arturo Toscanini”, Orchestra Festivalului din Varsovia, Orchestra Philharmonia din Londra, Orchestra Națională a Cataluniei, Filarmonica din Ostrava, Orchestra Capitole Toulouse, Filarmonica din Berlin, Orchestra Radio Berlin, StaatKapelle Berlin, etc.. În decembrie 2007 a fost invitat, alături de Orchestra Capitole Toulouse, Corul Orfeu - San Sebastian și o distribuție cuprinzând artiști renumiți, să prezinte o producție cu *Requiemul* de Verdi la San Sebastian, Toulouse și Paris - Sala Pleyel. Ca repertoriu pentru cor, s-au abordat toate lucrările importante din literatura vocal simfonică obișnuită, dar și lucrări foarte rar cântate cum ar fi Simfonia a III precum și cele două Misse de Leonard Bernstein, *Gurre-Lieder* de Arnold Schoenberg sau *Cele șapte porți ale Ierusalimului* de Krzysztof Penderecki. De asemenea s-a abordat repertoriu de opera clasică și contemporan, ca exemplu *Wozzeck* de Alban Berg (2017), *Moise și Aron* de Arnold Schonberg (2019), *Jeanne d'Arc au bucher* (2019) și *Roi David* de Arthur Honegger, *Parsifal* și *Amurgul Zeilor* de Richard Wagner cu Orchestra Radio din Berlin (2013), *Oedip Rex* de Stravinski și, de nenumărate ori, *Oedip* de George Enescu inclusiv la Londra cu London Symphony Orchestra (2017).

În calitate de urmaș direct al dirijorului și compozitorului Constantin Silvestri, Iosif Ion Prunner este președintele Fundației Constantin Silvestri, înființată în anul 1991. Fundația desfășoară o importantă activitate culturală printre care concertul și expoziția, *Constantin Silvestri, 50*, din 29 septembrie 2019 de la KonzertHaus Berlin, numeroase concerte și expoziții desfășurate la Berlin pe parcursul anului 2020 și începutul anului 2021.

Din 1997, preluând tradiția Filarmonicii „George Enescu” de a sprijini Orchestra Medicilor din București, conduce activitatea acesteia. Dirijorului și pianistului Iosif Ion Prunner i s-au acordat pentru întreaga activitate, Ordinul Meritul Cultural în grad de Cavaler și Ofițer.

În prezent este Director Artistic al Filarmonicii „George Enescu” - din anul 2018, Dirijor de orchestră, Pianist, Dirijorul Corului Academic al Filarmonicii „George Enescu” - din anul 2000

Peter Hoare s-a născut la Bradford și s-a format inițial ca percuționist, înainte de a-și face debutul în calitate de cântăreț la Opera Națională din Țara Galilor. Renumit pentru versatilitatea și măiestria sa muzicală, Peter Hoare și-a făcut un nume pe plan internațional prin rolurile interpretate în opere contemporane și de secol XX, debutând la Opera Metropolitană în rolul lui Hauptmann din *Wozzeck*, urmat de Shapkin din *From the House of the Dead*. Repertoriul său se extinde la Desportes din *Die Soldaten*, Larry King din *Anna Nicole* și Sharikov din *The Dog's Heart*, cu roluri recente la Opera Regală – Covent Garden, printre care Mortimer din *Lessons in Love and Violence*, Fatty din *Rise and Fall of Mahagonny* și Dr. Caius din *Falstaff*. Pe scena internațională, printre rolurile sale se numără Shapkin la Opera Națională din Paris și la Teatrul din La Monnaie, Alviano Salvago în *Die Gezeichneten* de Schreker la Opera Comică din Berlin și la Palermo, Sharikov din *A Dog's Heart* la Opera Națională din Amsterdam, La Scala, Opera Națională Engleză și Opera din Lyon, Desportes din *Die Soldaten* la Opera din Zürich și în producția lui David Pountney la Ruhr Triennale, la New National Theatre Tokyo și la Lincoln Centre din New York. Alte apariții includ Frère Elie în *Saint François d'Assise* pentru Opera de Stat din Hamburg, Witch din *Hänsel und Gretel* la Amsterdam, Creon din *Thebans* la Bonn și la ENO și *Lady Macbeth din Mtsensk* la Lyon. Recent, a cântat Shapkin în producția lui Tcherniakov – *Din casa morților* la La Monnaie, Mortimer din *Lessons in Love and Violence* la Hamburg, Amsterdam și Lyon și a debutat în rolul Căpitanului Vere în aclamata producție a lui Annilese Miskimmon din *Billy Budd* la Opera Nordică din Oslo.

Proiectele sale importante din cadrul stagiunii 2022/23 au inclus rolurile Steuermann din *Der fliegende Holländer*, Pong din *Turandot* și Triquet din *Eugene Onegin* la Opera de Stat din Hamburg, Governor din *Candide* la Opera din Lyon, Der Bucklige din *Die Frau ohne Schatten* la Festspielhaus Baden-Baden, Hauptmann din *Wozzeck* la Opera Regală – Covent Garden și la Festivalul de la Aix-en-Provence, precum și spectacole cu Mime în *Siegfried* de Wagner la München, Hamburg și Luxemburg cu Orchestra Simfonică a Radiodifuziunii Bavareze condusă de Sir Simon Rattle. În stagiunea 2023/24, Peter Hoare revine la Royal Opera House în rolul Spoletta din *Tosca*, la Opera Națională Engleză în rolul Monostatos din *Magic Flute* și la Théâtre de la Monnaie, Bruxelles, în rolul Mime din *Das Rheingold* și *Siegfried*.

Printre viitoarele proiecte ale lui **Robin Adams** se numără rolurile Thoas din *Iphigenie en Tauride* la Konzerttheater Bern, Alberich din *Das Rheingold* la Opera de Stat din Stuttgart, *Wozzeck* (rolul principal) la Theater Freiburg, precum și debutul său ca Nekrotzar din *Le Grand Macabre* pentru Festivalul Enescu. În stagiunea 2021/22, Robin Adams a debutat la Theater St Gallen în rolul Jan Nyman din *Breaking the Waves*, precum și în trei roluri importante la Konzerttheater Bern: Alberich din *Das Rheingold*, Golaud din *Pelléas et Mélisande* și premiera mondială a operei *Liebesgesang* de Haas. Printre rolurile anterioare se numără Vater/Andervater din *Coraline* la Opera din Zürich, *Der Prinz von Homburg* (rolul principal) la Opera de Stat din Stuttgart, Balstrode din *Peter Grimes* la Teatrul din Basel, Kurwenal din *Tristan und Isolde* la Teatrul din Berna și Vicomte de Valmont în *Quartett* de Francesconi la Teatro alla Scala di Milano. Alte roluri recente au inclus Mr Kallenbach din *Satyagraha* de De Vlaamse la Opera Antwerp, Prior Walter din *Angels in America* la Theater Freiburg și Richard Nixon din *Nixon in China* la Concertgebouw. Proiecte notabile din trecut au fost Oralto din *La Fida Ninfa* de Vivaldi la Baden-Baden, Husband din *The Last Hotel* (premiera mondială) de Donnacha Dennehy la Edinburgh International Festival și Royal Opera House Linbury Studio, *Wozzeck* (rolul principal) la Theater Augsburg, Traveller din *Curlew River*, Don Cassandro din *La Finta Semplice*, Schaunard din *La Bohème* la Oper Frankfurt și Danilo din *Die lustige Witwe* la Oper Leipzig. Robin Adams a debutat în premiera mondială a spectacolului *Quartett* la Scala di Milano în 2011. De atunci, producția a fost montată la Wiener Festwochen, Liceu Barcelona, Teatro Colon, Opera de Rouen, Cité de la Musique Paris, Holland Festival, Opéra de Lille, Casa da Musica și Gulbenkian Foundation. A fost membru al Teatrului de Stat din Berna, unde a interpretat roluri precum Nick Shadow din *The Rake's Progress*, Conte din *Le nozze di Figaro*, Enrico din *Lucia di Lammermoor*, Forester din *The Cunning Little Vixen*, Riccardo din *I Puritani*, Sharpless din *Madama Butterfly*, Ford din *Falstaff*, Papageno din *Die Zauberflöte*, *Macbeth*, *Don Giovanni* și *Eugene Onegin*. În ansamblul de la Landestheater Linz a interpretat Dandini din *La Cenerentola*, Wolfram din *Tannhäuser* și Guglielmo din *Così fan tutte*. În calitate de interpret de muzică contemporană, printre aparițiile sale se numără Blazes din *The Lighthouse* de Peter Maxwell Davies la Muziektheater Transparant și La Monnaie, Kunstenaar Beck din *Triumph of Spirit over Matter* (premieră mondială) de Wim Henderickx la Antigonos și La Monnaie, Pickpocket II în *Poveste de iarnă* de Boesmans la Liceu Barcelona, Leonce în *Leonce și Lena* (premieră mondială) de Christian Henking la Theater Bern și Captain din *The Bassarides* la Théâtre du Châtelet. Experiența vastă a lui Robin Adams pe scena de concert include *Lyrische Symphonie* de Zemlinsky cu Orchestra Simfonică din Moscova, *Magnificatul* de Bach cu Orchestra de Cameră Engleză de la Barbican și un recital Hugo Wolf pentru Societatea Hugo Wolf.

Sophie Pondjiclis a studiat la Conservatorul din Paris și la Școala de Artă Lirică a Operei din Paris. A câștigat Concursul Internațional de canto Toti dal Monte din Italia. Are peste șaptezeci de roluri în repertoriu, interpretate pe cele mai mari scene lirice internaționale, cum ar fi La Haine din *Armide* de Gluck și Javotte din *Manon* (Scala din Milano), Le Tricorne, Voix de la mère în *Poveștile lui Hoffmann* (Opera din Paris), Olga în *Eugène Onéguine* (Geneva), *Amadigi* de Händel (San Carlo din Napoli), *Le Martyre de Saint Sébastien* (Opera din Hamburg), *Noces* de Stravinsky (Théâtre du Châtelet, Maggio Musicale de Florence), toate rolurile de mezzo din *L'enfant et les Sortilèges* (Berlin, Köln, München, Stockholm), *La forza del destino*, *Otello* (Chorégies d'Orange), Adalgisa din *Norma* (Beijing), Marcelina în *Nozze di Figaro*

(Concertgebouw Amsterdam, Milano, Palau de Musica de Valencia, London Barbican Center, Lausanne, Teatrul Champs-Élysées, Marsilia) și rolul titular din Carmen (Franța, Japonia, Skopje, Bastia, Biel, Berna și Treviso). Printre rolurile sale recente și viitoare se numără Madame de Croissy în *Dialogues des carmélites* (Bruxelles, Viena), Princesse de Bouillon în *Adrienne Lecouvreur* (Saint-Etienne), *Amadigi* (rolul principal) la Paris, La Reine Gertrude în Hamlet (Hong-Kong), Filipievna în *Eugene Onéguine* (Toulouse), Ragonde în *Comte Ory* (Zurich), *On Purge Bébé* (Bruxelles, Lyon, Châtelet Paris), Anne Boleyn în *Henri VIII* (Bruxelles), Opinion Publique în *Orphée aux Enfers* (Lausanne).

Cu ocazia celei de-a 60-a aniversari a eliberării lagărului de concentrare de la Ravensbrück, teatrul Châtelet i-a încredințat rolul Havas din *Le Verfügbar aux Enfers* de Germaine Tillon.

Sophie Pondjiclis este Cavaler al Ordinului Artelor și Literelor.

Solistă

Mezzosoprana **Judith Thielsen** a făcut parte din ansamblul Operei din Köln din stagiunea 2017/18 până în stagiunea 2022/23. În acești ani a fost ascultată în roluri precum Moartea în *Privighetoarea* de Stravinski, Mercédès în *Carmen*, Sfânta Margareta în *Jeanne d'Arc - Scene din viața Sfintei Ioana*, rolul principal în *The Rape of Lucretia* de Benjamin Britten, Tisbe în *La Cenerentola* de Rossini, *L'enfant et les sortilèges* de Ravel, *Pierrot lunaire* de Schönberg, soția pădurarului /bufnița în *The Cunning Little Vixen* de Janačeks, toboșarul din *Împăratul Atlantidei*, Charlotte în *Soldații*, Pajul lui Irod în *Salomé*, Fricka în

©Teresa Rotwangl

Die Walküre für Kinder, al treilea spiriduș în *Rusalka*, Schöne Helena / Die Dame în *Pasticcio*, *Je suis Jacques* de Offenbach și Balkis în *Barkouf ou un chien au pouvoir*. În stagiunea 2017/18, Judith Thielsen a avut apariții ca invitată la Opera Comică din Berlin în *L'enfant et les Sortilèges* de Ravel și la Teatrul din Basel în rolul Annina din *La Traviata* de Verdi. În cadrul criticii anuale a revistei Opernwelt din 2018, a fost desemnată „Cea mai remarcabilă tânără artistă”. În vara anului 2019 și-a făcut debutul în rolul Larina din *Eugen Onegin* la Festivalul de la Bregenz. A debutat cu Orchester Les Siècles în stagiunea 2019/2020 cu Simfonia a IX-a de Beethoven sub conducerea lui François-Xavier Roth.

În stagiunea 2020/21 a apărut la Opera din Köln ca a 3-a Doamnă în *Die Zauberflöte* de Mozart, ca Îngerul 2 / Marie în *Written on Skin* de George Benjamin și ca Marthe în *Faust* de Gounod. A urmat debutul ei în rolul Gertrud în *Hänsel und Gretel* în stagiunea 2021/22.

În stagiunea 2023/24 va debuta în cadrul Festivalului Enescu, cu Orchestra Simfonică Radio Finlandeză sub bagheta lui George Benjamin la Helsinki și cu Orchestre Națională a Franței sub bagheta lui François-Xavier Roth la Paris. De asemenea, va reveni în rolul Charlotte din *Soldații* de B.A. Zimmermann într-un turneu cu Orchestra Gürzenich din Köln sub conducerea lui François-Xavier Roth și Calixto Bieito.

Înainte de a se alătura Ansamblului Operei din Köln, a fost membră a Studioului Internațional de Operă al Operei din Köln timp de două stagioni și a avut apariții ca invitată, printre altele, în stagiunea 2013/14 la Teatrul din Kiel.

Judith Thielsen și-a finalizat studiile la Școala Superioară de Muzică și Teatru din Hamburg cu profesorul Geert Smits. În cadrul studiilor sale, a primit mai multe premii și a fost susținută, printre altele, de Studienstiftung des deutschen Volles.

Solistă

Marion Tassou s-a născut la Nantes și a absolvit Conservatorul Național Superior de Muzică din Lyon. În stagiunea 2013/14 a fost membră a Academiei de la Opéra Comique și a participat la numeroase producții de operă la Festivalul Saint Céré, LOD Muziektheater din Gent, Opera din Tours, Opera din Montpellier, Opera Comică din Paris, Opera de Stat din Hamburg și Teatrul Capitole din Toulouse. În calitate de solistă, a cântat *Pierrot Lunaire* de Schönberg cu ansamblul La Belle Saison și *Hiérophanie* de Claude Vivier la Paris și Berlin cu Ensemble Intercontemporain. De asemenea, a luat parte la trei producții scenice cu ansamblul Les Frivolités Parisiennes: *Normandie* de Paul Misraki

(rolul Barbara) la Charleroi, Amiens, Le Havre și la Théâtre de l'Athénée Louis Juvet din Paris, *Le Diable à Paris* de Marcel Lattès (rolul Marguerite) la Théâtre de l'Athénée Louis Juvet din Paris, precum și Cole (Porter) la La Coursive din La Rochelle și la Théâtre du Châtelet. Pentru Prima sa apariție la faimoasa Folle Journée de Nantes și la Festivalul de La Roque d'Anthéron a fost în 2022.

Marion Tassou a colaborat cu dirijori precum Hervé Niquet, François-Xavier Roth, Matthias Pintscher, Jean-Christophe Spinosi și Alexis Kossenko.

Discografia sa include lucrări de Gérard Pesson cu Ensemble Instant Donné (casa de discuri NoMadMusic, 2018) și *Stabat Mater* de Francis Poulenc cu Filarmonica din Bruxelles și Hervé Niquet (casa de discuri Evil Penguin, 2019).

©David Ignaszewski

După premiera operei *Pelléas et Mélisande* în concert la Moscova, sub bagheta dirijorului Manuel Rosenthal, **Vincent le Texier** a avut parte de o experiență profundă: cea a lucrării *Impressions de Pelléas* de Peter Brook. Din acel moment, el a abordat un repertoriu care se întinde de la Baroc (Platée de Rameau) până la creația contemporană (Kagel, Constant, Aperghis, Saariaho, Rautavaara, Manoury, Fénelon, Testi, Dalbavie), de la Mozart (Leporello, Don Giovanni, Alfonso), la opera secolului al XIX-lea (*Barbiere di Siviglia*, *Freischütz*, *Damnation of Faust*, *Povestirile lui Hoffmann*, *La Bohème*, *Vaisseau Fantôme*, *Don Quichotte*) și la cea din secolul al XX-lea (*Pelléas et Mélisande*, *Salomé*, *Dragostea celor trei portocale*, *Wozzeck*, *Capriccio*, *Eine Florentinische Tragödie*, *Der Zwerg*, *L’Affaire Makropoulos*, *Katia Kabanova*, *Little Cunning Vixen*, *Peter Grimes* și *Saint François d’Assise*, în care a interpretat rolul principal).

A fost invitat să cânte pe numeroase scene (Opéra de Paris, Lyon, Bordeaux, Théâtre des Champs-Élysées, Cité de la Musique, Théâtre de La Monnaie, Opera din San Francisco, Opera din Geneva, La Fenice, Stuttgart, Köln, München, Madrid, Basel, Essen, Sao Paulo, Amsterdam Concertgebouw, Festivalul de la Salzburg, Scala din Milano etc.) și colaborează cu dirijori de prestigiu, precum M. Minkowski, K.Nagano, J.Nelson, M.Janowski, E.Krivine, C.Eschenbach, D.Kawka, A.Altinoglu, M.Altinoglu, W.Chung, R.Muti, S.Cambreling, C.Rousset, P.Jordan, S.Denève, S.Mälkki, C.Dutoit.

Talentele sale de actor au făcut din el un interpret foarte căutat de marii regizori (B.Wilson, G.Lavaudant, R.Carsen, Y.Kokkos, L.Pelly, J.Savary, K.Warlikowski, C.Honoré).

Recent, a interpretat rolul Tatălui în creația *Pinocchio* de Boesmans la Festivalul d’Aix en Provence, producție care a fost reluată la Théâtre de la Monnaie, la Opéra de Dijon și la Opéra de Bordeaux. În concert, s-a bucurat de un mare succes în rolul titular Saint François d’Assise la premiera japoneză a operei lui Messiaen la Suntory Hall din Tokyo: aceste concerte s-au bucurat de un mare succes și au fost votate ca fiind cel mai bun eveniment de muzică clasică din 2017 în Japonia. Interpretând pentru prima dată rolul Arkel (*Pelléas et Mélisande*) la Opéra du Rhin și Dijon, și Babilio (*Il Barbiere di Siviglia*) la Opéra de Saint-Etienne, Nick Shadow (*The Rake’s progress*) la Opéra de Nice, Barbă-Albastră în *Ariane et Barbe Bleue* de Dukas la Théâtre du Capitole de Toulouse, Général Boum (*La Grande Duchesse de Gérolstein*) la Opéra de Cologne, *l’Inondation* de Filidei, în regia lui Pommerat, rolul principal în *Don Quichotte* de Massenet la Opéra de Saint-Etienne, Salieri (*Mozart și Salieri*) la Opéra de Toulon, Aye (*Akhnaten*) la Opéra de Nice, Barbă Albastră (*Ariadna și Barbă Albastră*) la Opéra de Nancy, Le Bailli (*Werther*) la Opéra de Lausanne, Bartolo (*Le Nozze di Figaro*) la Opéra de Saint-Etienne, Arkel (*Pelléas et Mélisande*) la Opéra de Montpellier și la Modena.

Printre proiectele sale se numără Arkel (*Pelléas et Mélisande*) la Modena și Piacenza, Balthazar (*La Favorite*) la Opéra National de Bordeaux, Le Cardinal Campeggio (*Henry VIII*) la Théâtre Royal de la Monnaie, Luther/Crespel (*Les Contes d’Hoffmann*) la Opéra National de Paris.

Solistă

Descrisă de critici ca fiind „extraordinară” și cu o „tehnică impecabilă”, soprana cipriotă-franceză **Sarah Aristidou** este considerată deja un star al muzicii clasice. De-a lungul timpului, a lucrat cu dirijori importanți, printre care Daniel Barenboim, Sir Simon Rattle și François-Xavier Roth. O interpretă premiată a repertoriului contemporan în continuă evoluție, este prima cântăreață care a câștigat Premiul Belmont pentru muzică contemporană din 2022 și a primit, de asemenea, Premiul Luitpold pentru interpretarea remarcabilă a unui debutant la Festivalul Kissinger Sommer din 2021.

©Neda Navaee

A fost nominalizată de două ori la premiul Opernwelt pentru „Cel mai bun debutant”, pentru interpretările sale din *Die arabische Nacht* (2016) de Christian Jost și *Kopernikus* (2019) de Claude Vivier.

Stagiunea 2023/24 a sopranei este marcată de centenarul Ligeti, cu mai multe apariții în *Le Grande Macabre* inclusiv la George Enescu cu Arnaud Arbet, la Opera de Stat din Viena cu Pablo Heras-Casado, la Radio France cu François Xavier Roth și în noua producție a lui Krzysztof Warlikowski la Opera de Stat Bavareză sub conducerea lui Kent Nagano. Stagiunea sa include, de asemenea, o premieră mondială de Brett Dean cu ansamblul Scharoun, un program intitulat *Transfiguré – 12 vies* de Schönberg cu Orchestra din Paris condusă de Ariane Matiakh și dirijată de Bertrand Bonello, *Into the Little Hill* de Benjamin cu Capela de Stat din Berlin sub conducerea lui Finnegan Downie Dear, un concert nocturn cu Jörg Widmann la Filarmonica din Berlin și *St. John Passion* de Bach cu Corul de Cameră RIAS și Academia de Muzică Veche condusă de Justin Doyle.

În 2021, Sarah Aristidou și-a lansat albumul de debut, „AETHER”, la Alpha Classics, care cuprinde o colaborare cu Thomas Guggeis și Orchester des Wandels. Albumul a fost nominalizat pentru un premiu BBC Music Magazine și include colaborări cu Daniel Barenboim, Emmanuel Pahud și Christian Rivet într-un program care variază de la Händel la Varèse și până la premiera *Labirintului V* de Jörg Widmann. Cel de-al doilea album al ei, „Enigma”, urmează să fie lansat în noiembrie 2023.

Solist

Puțini contratenori au împins limitele repertoriului și ale sunetului mai mult decât **Andrew Watts**. O voce dramatică diferită de orice altă voce, cuplată cu o scenografie și o prezență extraordinară, îl fac un interpret unic nu numai pentru rolurile asociate în mod tradițional cu acest tip de voce, ci și un pionier al repertoriului din secolele XX și XXI. Este asociat în special cu roluri precum Edgar din *Lear de Reiman*, pe care l-a interpretat la Opera de Stat din Hamburg,

©Sarah_Hickson

Opera Națională din Paris, Maggio Musicale Fiorentino și la Opera de Stat Bavareză din München (la începutul acestui an). Lucrarea îl va duce, de asemenea, la Teatrul de Stat de la Hanovra și la Teatro Real Madrid în sezonul următor. Pe lângă rolurilor principale din repertoriul de contratenor, a interpretat peste 60 de premiere mondiale la Opera Regală – Covent Garden, Festivalul de la Glyndebourne, La Scala, La Fenice, Opera de Stat din Berlin, Opera din Lyon, cu Orchestrele Filarmonicilor din Los Angeles și din Berlin; la Festivalurile Internaționale de la Salzburg, Bregenz, Lucerna, Aldeburgh și Edinburgh; precum și la Ruhrtriennale și BBC Proms. Andrew Watts a creat roluri în lucrări importante de Harrison Birtwistle, Olga Neuwirth, Unsuk Chin, Nuñez, Guarnieri, Raymond Yiu, Michael Finnissey, Judith Weir, Torsten Rasch, Tansy Davies și Elena Langer.

Printre premierele sale recente se numără *Peter Pan* de Mitterer la Bolzano, precum și *Keyframes for a Hippogriff* de Olga Neuwirth cu Filarmonica din Berlin. De asemenea, a cântat lucrarea cu Orchestra Filarmonicii Regale din Stockholm și va debuta cu aceasta la Filarmonica din New York în 2024. În actuala stagiune, a cântat *The Outcast* de Neuwirth la Filarmonica din Paris cu Ensemble Intercontemporain, *Cantatrix sopranica* de Chin la Festival Présences și *Cantata Faust* de Schnittke cu Orchestra Simfonică din Hamburg.

Proiectele actuale și viitoare ale lui **Paul Curievici** includ roluri precum Marele Preot al lui Amon în *Akhnaten* la Opera Națională Engleză, Primul Evreu în *Salomé* la Opera Regală Covent Garden, Tichon în *Katja Kabanova*, Nick în *The Handmaid's Tale* la Opera Regală Daneză, Marchizul din *Jucătorul* la Festivalul de la Martina Franca, Mortimer în *Lecții de dragoste și violență* cu Orchestra de Cameră Mahler, Karl Rossmann în *Amerika* de Haubenstein-Ramati la Opera din Zürich, *Le Grand Macabre* și *Regina Zăpezii* la Concertgebouw.

Printre proiectele recente se numără Steva în *Jenůfa* la Opera Norvegiană, *Luisa Miller* la Festivalul de la Glyndebourne, *Saint Francoise d'Assise*, Percy Bysshe Shelley în *Diodati* de Michael Wertmüller, *Unendlich* la Theater Basel, *Candide* (rolul principal) la Opera Comică din Berlin, Melot în *Tristan und Isolde*, Pirelli în *Sweeney Todd*, Raul în *Îngerul exterminator* cu Opera Regală Daneză, Flautul în *Visul unei nopți de vară*, Melot în *Tristan und Isolde* la Opéra de Montpellier și *Les Enfants Terribles* cu The Royal Ballet.

Alte proiecte au inclus *The Importance of Being Earnest* de Barry, Eames în *The Virtues of Things*, Second Jew în *Salomé* la Royal Opera House Covent Garden, Elemer în *Arabella*, Jack în *The Rise and Fall of the City of Mahagonny* și Guidobald în *Die Gezeichneten* la Opera din Zürich, Pedrillo în *Die Entführung aus dem Serail* la Grange Festival, Don Curzio/Don Basilio în *Le nozze di Figaro* cu Opera Scoțiană, Painter în *American Lulu* de Olga Neuwirth cu The Opera Group la Young Vic, Bregenzer Festspiele și Edinburgh Festival, Primul evreu în *Salomé* cu Opera Irlandei de Nord, Orchestra Simfonică Bournemouth, Orchestra Națională din Lyon și ENO și Dionysus în *The Bassarids* (cover) la Opera di Roma. A cântat în *The Importance of Being Earnest* de Gerald Barry la Barbican și Lincoln Center cu Orchestra Filarmonicii din New York, Sam Kaplan în *Street Scene* cu The Opera Group la Liceu Barcelona și Théâtre du Châtelet, Stephen în *In the Locked Room* de Huw Watkins la Music Theatre Wales și Opera Scoțiană și în ciclul de cântece *Voices* de Henze la Barbican.

Paul Curievici a studiat la Școala de Muzică și Teatru Guildhall.

©Nick Ritter

Printre proiectele actuale ale lui **Charles Rice** se numără interpretarea rolurilor Figaro din *Bărbierul din Sevilla*, Marcello din *La Bohème* și Cecil din *Gloriana* la English National Opera, Einstein în *Die Flemermaus*, Demetrius din *Visul unei nopți de vară* la Opéra de Lille, Albert din *Werther* la Irish National Opera și Jacques Hury în premiera mondială a operei *L'annonce faite a Marie* pentru Opéra de Nantes. Printre alte roluri recente se numără Oreste din *Iphigenie en Tauride*, Eugene Onegin (rolul principal) și *Hamlet* (rolul principal) la Opéra de Nantes, Rennes și Angers, *Don Giovanni* (rolul principal) la Opéra de Avignon, Cecil din *Gloriana* la Teatro Real, Oronte din *Médée* la Grand Théâtre de Genève, Simonson Ivanovich în *Risurrezione* la Festivalul de Operă din Wexford, Gabey din *On the Town* și

©Tim Macklin

Demetrius din *Visul unei nopți de vară* la Centrul de Arte Interpretative Hyogo din Japonia, Figaro din *Bărbierul din Sevilla* și Maximilian din *Candide* la Festivalul de la Grange, Ned Keene din *Peter Grimes* la Palau de Les Arts Reina Sofia din Valencia, Arthur Koestler din *Benjamin, dernière nuit* (premieră mondială) și Procolo din *Viva la Mamma* la Opéra de Lyon, precum și Hermann din *Les Contes d'Hoffmann* la Opera Regală Covent Garden din Londra.

Printre rolurile interpretate anterior se numără Escamillo din *Carmen* la Teatrul de Stat din Klagenfurt și la Teatrul de Stat din Vorarlberge, Harlekin din *Ariadne auf Naxos* și Silvio din *Pagliacci* la Opéra de Toulon, Sid din *Albert Herring* la English Touring Opera, HK din *Gruber's Gloria -A Pigtales* interpretată în turneu alături de Grupul de Operă Mahogany (Linbury Studio, Festivalul de la Bregenz, Festivalul de la Norfolk și Norwich), roluri în opera *Candide* la Opéra National de Lorraine, Ned Keene din *Peter Grimes* la Festivalul de la Aldeburgh, Bello din *La Fanciulla del West* la English National Opera, Conte Robinson din *Il Matrimonio Segreto* la Festival de Sédières, Morales din *Carmen* la Royal Albert Hall, Angelotti din *Tosca* la Grange Park Opera, Guglielmo din *Così fan tutte* și Vicar din *Albert Herring* în primă regie a lui John Copley, ambele pentru RAO.

Charles a susținut concerte la Royal Festival Hall, Catedrala din Canterbury, St. Martin-in-the-Fields, Catedrala Chelmsford, Sala Cadogan și la Festivalul de la Mayfield. A studiat cu Mark Wildman la Academia Regală de Muzică din Londra și la Studioul Național de Operă.